22/12/2022

Αφιέρωμα στο ιστορικό μοναστήρι της Αγία Αναστασίας Φαρμακολύτριας σήμερα στην pemptousia.tv

/ PEMPTOUSIA TV

Δείτε σήμερα στο πρόγραμμα της pemptousia.tv στις 12.10 & 20.10 και στην εκπομπή "ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ" ένα αφιέρωμα στην Αγία Αναστασία Φαρμακολύτρια, την "φυλακισμένη" Αγία.

Η Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της **Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας** βρίσκεται στα Βασιλικά Χαλκιδικής και έχει μια ένδοξη ιστορία. Γι' αυτήν μας μιλά ο **Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Αποστόλος,** καθώς και για το πένθος στο οποίο έχει περιέλθει η Μονή από το 2012, οπότε ιερόσυλοι "απήγαγαν" – όπως λέει χαρακτηριστικά – την Αγία Αναστασία.

Η Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτρίας κτισμένη στη νότια πλαγιά του «Μεγάλου Βουνού» στα αριστερά του δρόμου που οδηγεί από την Θεσσαλονίκη προς τον Πολύγυρο – Αρναία – Άγιον Όρος, ανάγει την ίδρυση της στα τέλη του 9ου αιώνα και την εποχή της δυναστείας των Μακεδόνων. Ο Ιεροδιάκονος Μελχισεδέκ Μακρής (1909) δέχεται ότι το Μοναστήρι το Ίδρυσε ή Θεοφανώ πρώτη γυναίκα του Λέοντα Στ του Σοφού η οποία και το προίκισε με πολλές δωρεές και κτήματα, μεγαλύτερη δε ευεργεσία ήταν η Τίμια Κάρα της Αγίας Αναστασίας και μέρος από το δεξί πόδι της Αγίας όπως και Σταυρός με μέρος από το Τίμιο Ξύλο επίσης το σκήπτρο του Αυτοκράτορα Λέοντα Στ του Σοφού το οποίο μαζί με χρυσόβουλα και αλλά τιμαλφή καταστράφηκαν κατά το ολοκαύτωμα της Ιεράς Μονής τον Ιούνιο του 1821.

Η Αγία Θεωφανώ, Α' Κτίτωρ της Ιεράς Μονής

Ιστορικές μαρτυρίες δια την πρώτην περιόδο της Ιεράς Μονής δεν υπάρχουν, υπάρχει όμως ισχυρή παράδοσις και πεποίθησις ότι η πρώτη Κτίτωρ ήταν η **Αγία Θεοφανώ**. Μετά το ολοκαύτωμα του 1821 όπου εσφαγιάστηκαν ο Ηγούμενος Μακάριος οι Πατέρες και τα γυναικόπαιδα, η δε Μονή κατεστράφη παντελώς, οι πατέρες που ήρθαν από τα Μετόχια να αναστήσουν την Ιερά Μονή εφιλοτέχνησαν μεγάλη εικόνα της Αγίας Θεοφανούς την οποία ετοποθέτησασν εις το τέμπλον του Καθολικού παραπλεύρος αυτής της **Αγίας Αναστασίας**. Εις την εικόνα η Αγία κρατεί στο δεξί της χέρι το Μοναστήρι και στο αριστερό το Βασιλικό σκήπτρο αναφέρεται εις το άνω μέρος της εικόνας ως κτίτωρ της Ιεράς Μονής. Η **Βασίλισσα Θεοφανώ** ετιμήθη υπό της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας και ανακηρύχθηκε Αγία τιμάται δε η μνήμη της την ημέρα της οσιακής κοιμήσεως της

(16 Δεκεμβρίου).

Συμμετοχή στον αγώνα της Εθνικής Παλιγγενεσίας

Η Ιερά Μονή πορεύεται μέσα στις δυσκολίες της Οθωμανικής κυριαρχίας, ενισχύει τους κατοίκους της Χαλκιδικής και ολοκλήρου της Μακεδονίας. Ταυτόχρονα παρακολουθεί την αφύπνησιν Εθνικής συνείδησης και δια του Ηγουμένου της Ιερομόναχου Μακαρίου και με την σύμπραξιν του Επισκόπου Γαλατίστης και Αδραμερίου Ιγνατίου οργανώνουν τον πιστό λαό. Την εποχή αυτή αρχή της επαναστάσεως στην Χαλκιδική, πρόκριτοι της Κασσάνδρας πηγαίνουν στην Σκόπελο όπου υπήρχαν τα πλοία της Μονής. Εκεί βρίσκουν τον οικονόμο Μοναχό και δανείζονται ένα πλοίο με το όνομα ‘’Παρτίγος’’ συνομολογούν δε με πράξη του Ιερομνήμονα της Σκοπέλου ότι το πλοίο όταν ελευθερωθεί το γένος θα επιστραφεί στη Μονή, εάν καταστραφή με το ποσό των επτά χιλιάδων γροσίων που συνομολόγησαν θα αποζημιωθεί η Ιερά Μονή. Το πλοίο καταστράφηκε σε ναυμαχία κατά την διάρκεια του αγώνα. Ο Επίσκοπος Γαλατίστης Ιγνάτιος δια να ξεσηκώσει τους κατοίκους της Επαρχίας του έβαλε φωτιά στην Επισκοπική κατοικία στην Γαλάτιστα λέγοντας «εύχομαι αυτή η φωτιά να ζεστάνη της καρδιές σας και να πολεμήσετε δια την ελευθερία του Γένους». Ο Επίσκοπος Ιγνάτιος και ο **Ηγούμενος Μακάριος** ήταν φιλικοί και έπαιρναν εντολές από την **Φιλική εταιρεία**.

Image not found or type unknown

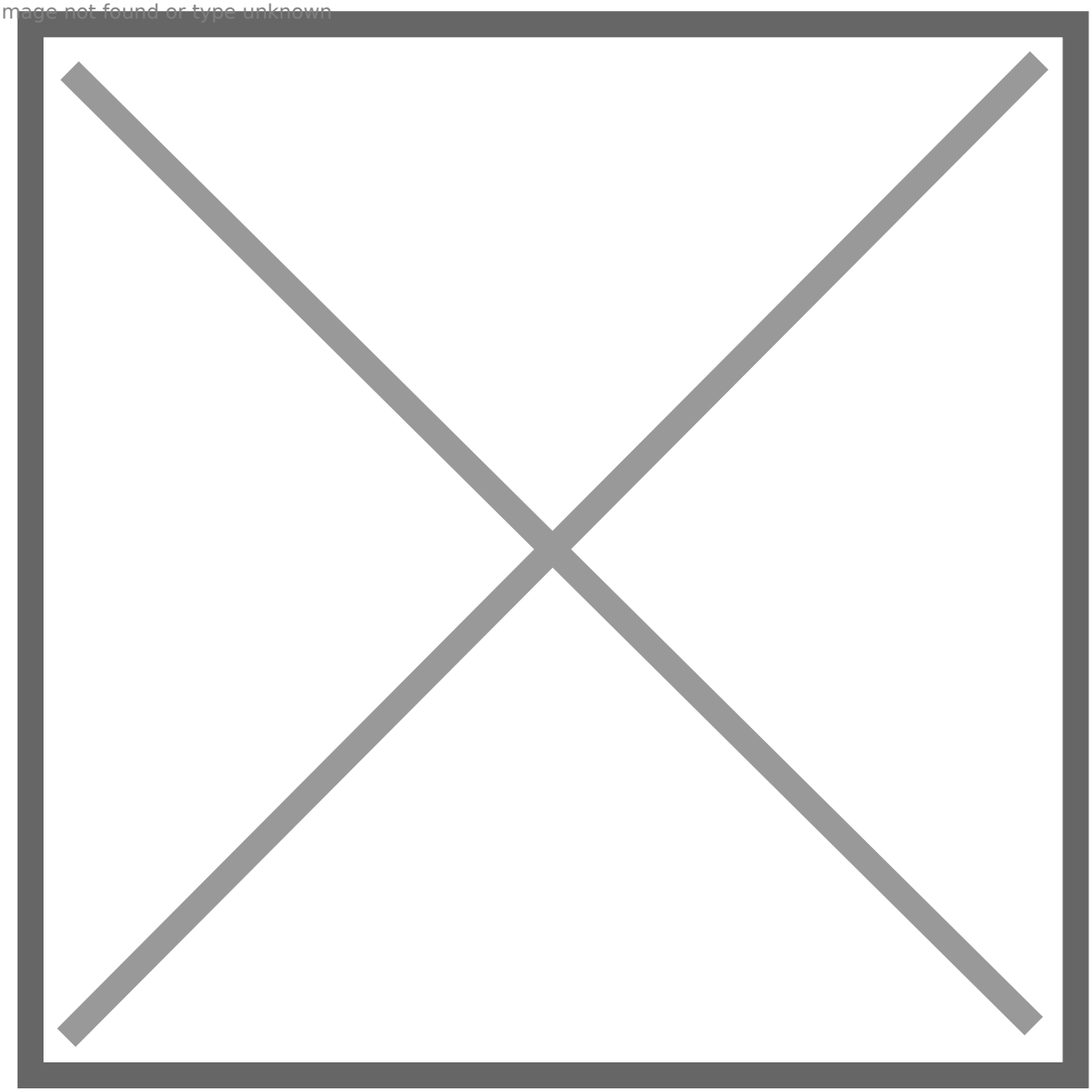

Μάχη εις τους πρόποδες της Ιεράς Μονής

Από το 1430 που κατέλαβαν οι Οθωμανοί την Θεσσαλονίκη ολόκληρη την Θράκη Μακεδονία και Χαλκιδική μέχρι το 1821 το φρόνημα των υποδούλων Ρωμιών Εθνικό και Θρησκευτικό διατηρήθηκε ακμαίο. Η εθναρχέυουσα **Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως** δια των Επισκόπων της, των Μονών, των Ηγουμένων, των Μοναχών και των Δασκάλων κράτησαν άσβεστη την ελπίδα της ανάστασης του Γένους και όταν γιόρταζαν κάθε χρόνο την Ανάσταση του Κυρίου η ευχή ‘’Καλή Ανάσταση‘’ ήταν και ευχή για την ανάσταση του Γένους.

Η Χαλκιδική γέννησε νέο Λεωνίδα στο πρόσωπο του ηρωικού Στάμου Χάψα και δημιούργησε νέες Θερμοπύλες, εδώ στους πρόποδες της Μονής. Τους **τριακοσίους του Λεωνίδα** αντικατέστησαν τα **62 παλικάρια της Συκιάς.** Αυτοί οι λίγοι Μαχητές με όπλο την πίστη τους για την Ελευθερία του Γένους έσπρωξαν

τον τακτικό στρατό των Οθωμανών μέχρι την Θέρμη, και εάν δεν υπήρχε ενίσχυση από άλλους πολυάριθμους Οθωμανούς στρατιώτες, ίσως έφθαναν μέχρι την Θεσσαλονίκη. Η τελική μάχη έγινε στις αρχές Ιουνίου του 1821 στους πρόποδες της Ιεράς Μονής και εντός των κτημάτων αυτής όπου έπεσαν μέχρις ενός οι σύγχρονοι ήρωες. Η θυσία του **Στάμου Χάψα** και των ηρωικών συναγωνιστών του δεν πήγε χαμένη διότι το αίμα τους πότισε το νεόφυτον δένδρο της **Ελευθερίας του Γένους.** Τα γυναικόπαιδα από τα γύρω χωριά κατέφυγαν στο Μοναστήρι για να σωθούν, αλλά ο κατακτητής την επόμενη ημέρα κατέλαβε το Μοναστήρι και έσφαξε τον **Ηγούμενο Μακάριο,** του μοναχούς και από τα γυναικόπαιδα άλλα έσφαξε και άλλα οδήγησε στα σκλαβοπάζαρα.

Ο Επίσκοπος Ιγνάτιος διέφυγε και από την Κασσάνδρα πήγε στην Πελλοπόνησο. Δυστυχώς αργότερα πρωτοστάτησε στην ανίερη πράξη της Αυτοκεφαλίας της Ελλαδικής Εκκλησίας. Ο π. Παπαγεωργίου κάνει λόγο για την ολοσχερή καταστροφή την οποία προκάλεσε ο **Αχμέτ Μπέης** στο τέλος Ιουνίου 1821. Το 1830 οι Πατέρες από τα διάφορα Μετόχια επέστρεψαν εις την κατεστραμμένη από το ολοκαύτωμα Ιερά Μονή. Το 1832 αρχίζει η ανοικοδόμηση, οι πατέρες με αναφορά τους ανακοινώνουν στον Πατριάρχη Κωνσταντίνο τον Α’ την πρόθεση τους να ανοικοδομήσουν την καταστραφείσα Ιερά Μονή και ζητούν την έκδοση του Πατριαρχικού Σιγγιλίου που θα ασφαλίζει τα Παλαιά προνόμια. Ο Πατριάρχης ανταποκρίνεται και τον Σεπτέμβριο του 1832, εκδίδει το Σιγγιλιώδες Πατριαρχικό Γράμμα. Το Καθολικό της Μονής κτίστηκε το 1834 και το 1835 εγκαινιάσθηκε από τον **Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Μελέτιο**, τον Κασσανδρείας Ιάκωβο και τον πρώην Αδραμερίου Δανιήλ.